

Deset důvodů proč adoptovat greyhunda

10. Zachraňte život příslušníka jednoho z nejstarších a nejušlechtilejších psích plemen.
9. Standardně se greyhound dožívá 13-14 let. V Irsku průměrně 3-4 let, potom jsou zabiti nebo utraceni jako „nepotřební“. Z hlediska irské legislativy tomu nic nebrání. V Irsku je tisíce greyhoundů každý rok nesmyslně zabito, a to ve věku 2-3-4 roky, často i dříve kolem 15 měsíců, v případě, že se nekvalifikují jako závodníci na dráze. Většinou bývají zastřeleni, někdy uspáni injekcí, ale jsou i horší metody.

Potřebujete dalších 8 důvodů?

ADOPCE
je jejich šancí
na život

Informace o programu adopcí chrtů
v nouzi najdete na webové stránce:

www.CHRTIvNOUZI.cz

Chrti v nouzi, z.s.

email: chrtivnouzi@email.cz

Deset důvodů proč adoptovat greyhunda

10. Zachraňte život příslušníka jednoho z nejstarších a nejušlechtilejších psích plemen.
9. Standardně se greyhound dožívá 13-14 let. V Irsku průměrně 3-4 let, potom jsou zabiti nebo utraceni jako „nepotřební“. Z hlediska irské legislativy tomu nic nebrání. V Irsku je tisíce greyhoundů každý rok nesmyslně zabito, a to ve věku 2-3-4 roky, často i dříve kolem 15 měsíců, v případě, že se nekvalifikují jako závodníci na dráze. Většinou bývají zastřeleni, někdy uspáni injekcí, ale jsou i horší metody.

Potřebujete dalších 8 důvodů?

ADOPCE
je jejich šancí
na život

Informace o programu adopcí chrtů
v nouzi najdete na webové stránce:

www.CHRTIvNOUZI.cz

Chrti v nouzi, z.s.

email: chrtivnouzi@email.cz

Deset důvodů proč adoptovat greyhunda

10. Zachraňte život příslušníka jednoho z nejstarších a nejušlechtilejších psích plemen.
9. Standardně se greyhound dožívá 13-14 let. V Irsku průměrně 3-4 let, potom jsou zabiti nebo utraceni jako „nepotřební“. Z hlediska irské legislativy tomu nic nebrání. V Irsku je tisíce greyhoundů každý rok nesmyslně zabito, a to ve věku 2-3-4 roky, často i dříve kolem 15 měsíců, v případě, že se nekvalifikují jako závodníci na dráze. Většinou bývají zastřeleni, někdy uspáni injekcí, ale jsou i horší metody.

Potřebujete dalších 8 důvodů?

ADOPCE
je jejich šancí
na život

Informace o programu adopcí chrtů
v nouzi najdete na webové stránce:

www.CHRTIvNOUZI.cz

Chrti v nouzi, z.s.

email: chrtivnouzi@email.cz

PŘÍBĚHY SE ŠŤASTNÝM KONCEM

LUCAS (lurcher), dnes LUKÁŠ

Jeden pán z Ballinrobe v Irsku zavolal naší známé v sousedství, že u jeho bytu leží na pozemku bezvládný, hubený chrt, a že ho má teď doma, ale nemůže si ho nechat a neví, co dál. Tak začal příběh Lukáše. Jedinou připomínkou jeho prvního roku života je fezná rána na čumáku a několik hlubokých jizev na packách. Lukášek si našťástí neodnesl žádné viditelné trauma; počáteční nedůvěra a aristokratický odstup, je třeba přičítat nejistotě nového domova. Po třech dnech zvládla hygienické návyky, začal si hrát a jeho přátelská a pohodová povaha se projevila naplno. Velmi rychle chápe, co smí a nesmí a lze s ním vše vyřešit domluvou.

Má skvělý vztah ke všem členům domácnosti i k ostatním lidem, děti snáší s trpělivostí chůvy. Lukáš se ničeho nebojí, ale vyoženě se děsí chodit do schodů a ze schodů, které vidí poprvé—většinou mu stačí napopravě trochu pomoci a hlasem jej zklidnit, napodruhé už nás následuje.

K nejmilejším zábavám patří prohánění kačen na rybníce a hrát se psy všech velikostí a libovolného pohla-ví. Pravděpodobně i díky kastraci je naprosto nekonfliktní a přátelský i s problémovými psy.

Byli jsme poučeni a připraveni na to, že Lukáš je útěkář, který nebude moci nikdy chodit na volno. Lukáš ale potřebuje opravdu hodně pohybu, jeho temperament se nenasytí klasickými procházkami. Navíc potřebuje skutečně běhat. Protože poslušnost je dle očekávání slabší stránka, začali jsme navštěvovat psí školku. Motivace a koncentrace je trošku problém, protože pamlsky ani hračky mu nic neříkají, přesto však poslouchá—nutno říci, na osobitě chrtu, který je s námi teprve necelé dva měsíce, přímo výborně. Skvěle reaguje na pochvaly, nechá se přivolat a pořád si hlídá, jestli jsme nablízku. Stále se zlepšující poslušnost a to šťastné světlo v jeho očích je jednoznačnou reakcí na naše experimenty.

Neděláme si iluze, že kdyby spatřil srnu nebo zajíce, nic jej nezastaví. To od psa ovšem ani neočekáváme. Samozřejmě, nikdy nebude mít volnost jako jiní pejsci, dodržujeme přísná bezpečnostní opatření a na místech pro něj nebezpečných bychom jej nikdy nepustili. Ale je spousta míst, kde mu již teď můžeme dopřát volný pohyb a honičku ke psy.

A nějaká vada? Lukáš špatně snáší samotu, což ovšem není vůbec nepochopitelné.

Přáli bychom si, aby i všichni ostatní pejsci v nouzi měli ze zákona právo na druhou šanci a na opravdový psí život. Ta radost je vzájemná.

PRINCESS (greyhound)

Princess se narodila 1.11.2007. Do svých čtyř let běhala závody v Irsku (našli jsme 26 jejích startů). V září 2011 ukončila sportovní kariéru a ocitla se v adopčním programu. 17. listopadu 2011 se po dlouhé cestě dostala k nám, adopční rodině, do České republiky. Po prvních dnech nejistoty (narážení do prosklených dveří, potíže se schody, štěkající psi na ulici apod.) se proměnila ve vyznávající, milou a jemnou dámu. Ve čtyřech letech se velmi rychle učí základní povely, přes den se v bytě chová naprosto klidně, stejně tak na návštěvách. Bez problémů vychází s naší fenečkou (se kterou je mnohem víc práce, i když je třetinové velikosti).

Ideální pes k malým dětem (máme dvě dcery, 1 a 5 let), je jemná, pohybuje se klidně a pomalu (výjimku tvoří okamžiky, kdy začne řádit, to děti na chvíli schováme z jejího dosahu. Toto trvá max. dvě minuty, pak si jde zase lehnout a půl dne o ní skoro nevíme. Nechá se hladit, nasazovat si korálky, zkoumat zuby. Do této chvíle jsme si nevímsli sebemenšího názku jakékoliv agrese.

Ideální společnice na delší procházky lesem, zvládá se mnou i běžky. Neuvěřitelně rychle zapadla do našeho rodinného prostředí. Po třech dnech pochopila zákaz brání si našeho jídla ze stolu, dneska se nebojíme nechat na stole prakticky cokoliv. Po prvních pokusech pochopila, co patří jí a co nám.

Co se čistotnosti týče, opět samé superlativy. Kromě několika „nehod“ se od začátku perfektně venčí venku. Umí zajímavě komunikovat—svým způsobem si umí říci že má žízeň, že chce ven, že má hlad. Opravdu velmi mě překvapila svou inteligencí. Venku je pak energická ale na vodítku chodí velmi dobře. Samozřejmě ráda lítá volně v oploceném prostoru.

Pokud bych měla shrnout naše dosavadní soužití, adopci jsme získali dokonalého rodinného společníka, který zapadl bez „práce“ kterou bychom museli investovat do malého štěněte. Mně donutila opět začít trochu sportovat, což mi velmi prospívá a nám ostatním přinesla radost a lásku. Svou povahou neustále překvapuje nás i okolí, nemohu než přiznat, že i naše rodina má novou diagnózu: chrt.

www.CHRTivNOUZI.cz
e-mail: chrtivnouzi@email.cz

PŘÍBĚHY SE ŠŤASTNÝM KONCEM

LUCAS (lurcher), dnes LUKÁŠ

Jeden pán z Ballinrobe v Irsku zavolal naší známé v sousedství, že u jeho bytu leží na pozemku bezvládný, hubený chrt, a že ho má teď doma, ale nemůže si ho nechat a neví, co dál. Tak začal příběh Lukáše. Jedinou připomínkou jeho prvního roku života je fezná rána na čumáku a několik hlubokých jizev na packách. Lukášek si našťástí neodnesl žádné viditelné trauma; počáteční nedůvěra a aristokratický odstup, je třeba přičítat nejistotě nového domova. Po třech dnech zvládla hygienické návyky, začal si hrát a jeho přátelská a pohodová povaha se projevila naplno. Velmi rychle chápe, co smí a nesmí a lze s ním vše vyřešit domluvou.

Má skvělý vztah ke všem členům domácnosti i k ostatním lidem, děti snáší s trpělivostí chůvy. Lukáš se ničeho nebojí, ale vyoženě se děsí chodit do schodů a ze schodů, které vidí poprvé—většinou mu stačí napopravě trochu pomoci a hlasem jej zklidnit, napodruhé už nás následuje.

K nejmilejším zábavám patří prohánění kačen na rybníce a hrát se psy všech velikostí a libovolného pohla-ví. Pravděpodobně i díky kastraci je naprosto nekonfliktní a přátelský i s problémovými psy.

Byli jsme poučeni a připraveni na to, že Lukáš je útěkář, který nebude moci nikdy chodit na volno. Lukáš ale potřebuje opravdu hodně pohybu, jeho temperament se nenasytí klasickými procházkami. Navíc potřebuje skutečně běhat. Protože poslušnost je dle očekávání slabší stránka, začali jsme navštěvovat psí školku. Motivace a koncentrace je trošku problém, protože pamlsky ani hračky mu nic neříkají, přesto však poslouchá—nutno říci, na osobitě chrtu, který je s námi teprve necelé dva měsíce, přímo výborně. Skvěle reaguje na pochvaly, nechá se přivolat a pořád si hlídá, jestli jsme nablízku. Stále se zlepšující poslušnost a to šťastné světlo v jeho očích je jednoznačnou reakcí na naše experimenty.

Neděláme si iluze, že kdyby spatřil srnu nebo zajíce, nic jej nezastaví. To od psa ovšem ani neočekáváme. Samozřejmě, nikdy nebude mít volnost jako jiní pejsci, dodržujeme přísná bezpečnostní opatření a na místech pro něj nebezpečných bychom jej nikdy nepustili. Ale je spousta míst, kde mu již teď můžeme dopřát volný pohyb a honičku ke psy.

A nějaká vada? Lukáš špatně snáší samotu, což ovšem není vůbec nepochopitelné.

Přáli bychom si, aby i všichni ostatní pejsci v nouzi měli ze zákona právo na druhou šanci a na opravdový psí život. Ta radost je vzájemná.

PRINCESS (greyhound)

Princess se narodila 1.11.2007. Do svých čtyř let běhala závody v Irsku (našli jsme 26 jejích startů). V září 2011 ukončila sportovní kariéru a ocitla se v adopčním programu. 17. listopadu 2011 se po dlouhé cestě dostala k nám, adopční rodině, do České republiky. Po prvních dnech nejistoty (narážení do prosklených dveří, potíže se schody, štěkající psi na ulici apod.) se proměnila ve vyznávající, milou a jemnou dámu. Ve čtyřech letech se velmi rychle učí základní povely, přes den se v bytě chová naprosto klidně, stejně tak na návštěvách. Bez problémů vychází s naší fenečkou (se kterou je mnohem víc práce, i když je třetinové velikosti).

Ideální pes k malým dětem (máme dvě dcery, 1 a 5 let), je jemná, pohybuje se klidně a pomalu (výjimku tvoří okamžiky, kdy začne řádit, to děti na chvíli schováme z jejího dosahu. Toto trvá max. dvě minuty, pak si jde zase lehnout a půl dne o ní skoro nevíme. Nechá se hladit, nasazovat si korálky, zkoumat zuby. Do této chvíle jsme si nevímsli sebemenšího názku jakékoliv agrese.

Ideální společnice na delší procházky lesem, zvládá se mnou i běžky. Neuvěřitelně rychle zapadla do našeho rodinného prostředí. Po třech dnech pochopila zákaz brání si našeho jídla ze stolu, dneska se nebojíme nechat na stole prakticky cokoliv. Po prvních pokusech pochopila, co patří jí a co nám.

Co se čistotnosti týče, opět samé superlativy. Kromě několika „nehod“ se od začátku perfektně venčí venku. Umí zajímavě komunikovat—svým způsobem si umí říci že má žízeň, že chce ven, že má hlad. Opravdu velmi mě překvapila svou inteligencí. Venku je pak energická ale na vodítku chodí velmi dobře. Samozřejmě ráda lítá volně v oploceném prostoru.

Pokud bych měla shrnout naše dosavadní soužití, adopci jsme získali dokonalého rodinného společníka, který zapadl bez „práce“ kterou bychom museli investovat do malého štěněte. Mně donutila opět začít trochu sportovat, což mi velmi prospívá a nám ostatním přinesla radost a lásku. Svou povahou neustále překvapuje nás i okolí, nemohu než přiznat, že i naše rodina má novou diagnózu: chrt.

www.CHRTivNOUZI.cz
e-mail: chrtivnouzi@email.cz

PŘÍBĚHY SE ŠŤASTNÝM KONCEM

LUCAS (lurcher), dnes LUKÁŠ

Jeden pán z Ballinrobe v Irsku zavolal naší známé v sousedství, že u jeho bytu leží na pozemku bezvládný, hubený chrt, a že ho má teď doma, ale nemůže si ho nechat a neví, co dál. Tak začal příběh Lukáše. Jedinou připomínkou jeho prvního roku života je fezná rána na čumáku a několik hlubokých jizev na packách. Lukášek si našťástí neodnesl žádné viditelné trauma; počáteční nedůvěra a aristokratický odstup, je třeba přičítat nejistotě nového domova. Po třech dnech zvládla hygienické návyky, začal si hrát a jeho přátelská a pohodová povaha se projevila naplno. Velmi rychle chápe, co smí a nesmí a lze s ním vše vyřešit domluvou.

Má skvělý vztah ke všem členům domácnosti i k ostatním lidem, děti snáší s trpělivostí chůvy. Lukáš se ničeho nebojí, ale vyoženě se děsí chodit do schodů a ze schodů, které vidí poprvé—většinou mu stačí napopravě trochu pomoci a hlasem jej zklidnit, napodruhé už nás následuje.

K nejmilejším zábavám patří prohánění kačen na rybníce a hrát se psy všech velikostí a libovolného pohla-ví. Pravděpodobně i díky kastraci je naprosto nekonfliktní a přátelský i s problémovými psy.

Byli jsme poučeni a připraveni na to, že Lukáš je útěkář, který nebude moci nikdy chodit na volno. Lukáš ale potřebuje opravdu hodně pohybu, jeho temperament se nenasytí klasickými procházkami. Navíc potřebuje skutečně běhat. Protože poslušnost je dle očekávání slabší stránka, začali jsme navštěvovat psí školku. Motivace a koncentrace je trošku problém, protože pamlsky ani hračky mu nic neříkají, přesto však poslouchá—nutno říci, na osobitě chrtu, který je s námi teprve necelé dva měsíce, přímo výborně. Skvěle reaguje na pochvaly, nechá se přivolat a pořád si hlídá, jestli jsme nablízku. Stále se zlepšující poslušnost a to šťastné světlo v jeho očích je jednoznačnou reakcí na naše experimenty.

Neděláme si iluze, že kdyby spatřil srnu nebo zajíce, nic jej nezastaví. To od psa ovšem ani neočekáváme. Samozřejmě, nikdy nebude mít volnost jako jiní pejsci, dodržujeme přísná bezpečnostní opatření a na místech pro něj nebezpečných bychom jej nikdy nepustili. Ale je spousta míst, kde mu již teď můžeme dopřát volný pohyb a honičku ke psy.

A nějaká vada? Lukáš špatně snáší samotu, což ovšem není vůbec nepochopitelné.

Přáli bychom si, aby i všichni ostatní pejsci v nouzi měli ze zákona právo na druhou šanci a na opravdový psí život. Ta radost je vzájemná.

PRINCESS (greyhound)

Princess se narodila 1.11.2007. Do svých čtyř let běhala závody v Irsku (našli jsme 26 jejích startů). V září 2011 ukončila sportovní kariéru a ocitla se v adopčním programu. 17. listopadu 2011 se po dlouhé cestě dostala k nám, adopční rodině, do České republiky. Po prvních dnech nejistoty (narážení do prosklených dveří, potíže se schody, štěkající psi na ulici apod.) se proměnila ve vyznávající, milou a jemnou dámu. Ve čtyřech letech se velmi rychle učí základní povely, přes den se v bytě chová naprosto klidně, stejně tak na návštěvách. Bez problémů vychází s naší fenečkou (se kterou je mnohem víc práce, i když je třetinové velikosti).

Ideální pes k malým dětem (máme dvě dcery, 1 a 5 let), je jemná, pohybuje se klidně a pomalu (výjimku tvoří okamžiky, kdy začne řádit, to děti na chvíli schováme z jejího dosahu. Toto trvá max. dvě minuty, pak si jde zase lehnout a půl dne o ní skoro nevíme. Nechá se hladit, nasazovat si korálky, zkoumat zuby. Do této chvíle jsme si nevímsli sebemenšího názku jakékoliv agrese.

Ideální společnice na delší procházky lesem, zvládá se mnou i běžky. Neuvěřitelně rychle zapadla do našeho rodinného prostředí. Po třech dnech pochopila zákaz brání si našeho jídla ze stolu, dneska se nebojíme nechat na stole prakticky cokoliv. Po prvních pokusech pochopila, co patří jí a co nám.

Co se čistotnosti týče, opět samé superlativy. Kromě několika „nehod“ se od začátku perfektně venčí venku. Umí zajímavě komunikovat—svým způsobem si umí říci že má žízeň, že chce ven, že má hlad. Opravdu velmi mě překvapila svou inteligencí. Venku je pak energická ale na vodítku chodí velmi dobře. Samozřejmě ráda lítá volně v oploceném prostoru.

Pokud bych měla shrnout naše dosavadní soužití, adopci jsme získali dokonalého rodinného společníka, který zapadl bez „práce“ kterou bychom museli investovat do malého štěněte. Mně donutila opět začít trochu sportovat, což mi velmi prospívá a nám ostatním přinesla radost a lásku. Svou povahou neustále překvapuje nás i okolí, nemohu než přiznat, že i naše rodina má novou diagnózu: chrt.

www.CHRTivNOUZI.cz
e-mail: chrtivnouzi@email.cz